

*Кравченко О.А.**к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
Одеський національний політехнічний університет**Kravchenko Olena
Odesa National Polytechnic University*

УДОСКОНАЛЕННЯ КЛАСИФІКАЦІЇ СТРАТЕГІЙ УПРАВЛІННЯ ПОТОЧНИМИ АКТИВАМИ ПІДПРИЄМСТВА

IMPROVEMENT OF THE CLASSIFICATION OF STRATEGIES OF MANAGING THE CURRENT ASSETS OF THE ENTERPRISE

Анотація. Вдосконалено класифікацію стратегій управління поточними активами шляхом узгодження структури використання власного капіталу, довгострокових і короткострокових зобов'язань на фінансування необоротних активів, постійної і варіативної частини поточних активів. Обґрунтовано недоцільність використання поняття ідеальної стратегії управління поточними активами. Запропоновано серед існуючих видів стратегій управління поточними активами залишити лише консервативну, компромісну та агресивну. Деталізовано консервативну стратегію управління поточними активами на самофінансування, вкрай консервативну стратегію і помірно консервативну стратегію. Деталізовано агресивну стратегію на помірно агресивну рекомендовану, агресивну ризиковану, вкрай агресивну деструктивну. Рекомендовано впроваджувати у довгостроковому періоді компромісну стратегію управління поточними активами як найбільш збалансовану. Уточнено методи оптимізації структури оборотних активів та очікувані результати цієї оптимізації.

Ключові слова: поточні активи, оборотний капітал, стратегія, класифікація, структура поточних активів, фінансовий менеджмент, стратегія управління поточними активами, методи оптимізації структури поточних активів.

Постановка проблеми. Проблема управління багатьох підприємств є відсутність власних оборотних коштів, низька оборотність поточних активів, недостатня ліквідність, збитковість оборотних коштів, тому збалансований підхід до управління оборотними активами забезпечує стабільний розвиток підприємства. Управління поточними активами підприємства в частині розроблення стратегії їх фінансування та

використання визначає систему управління, тому є актуальним і значущим.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вибір політики, або стратегії, управління поточними активами є одним із центральних питань фінансового менеджменту підприємства. Це питання завжди знаходиться у центрі інтересів багатьох учених [1–10]. Класики фінансового менеджменту підприємства І.О. Бланк [1] і В.В. Ковальов [2], використовуючи міжнародні надбання науки управління активами і пасивами підприємства, свого часу надали повний опис структури капіталу і джерел його використання, систематизували індексний метод фінансового менеджменту, розробили базові поняття стратегії управління поточними активами. У подальшому вчені Г.А. Роганова [3], Л.С. Омеляненко, І.В. Піскульова [4], А.А. Садеков, К.А. Колодяжна [5] та ін. [6–9] пропонували своє бачення стратегій управління поточними активами. О.М. Сукач, Н.В. Романенко запропонували своє бачення підходів до оптимізації управління оборотними засобами підприємства, що є невід'ємною частиною розроблення стратегії управління поточними активами.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Разом із тим думки вчених у питанні класифікації стратегій управління поточними активами суттєво розрізняються і потребують уточнення. Немає єдності вчених у питаннях назв стратегій, визначення структури фінансування поточних активів й очікуваних результатів. Це викликає складності у формуванні стратегії управління поточними активами на підприємствах.

Мета статті. Головною метою цієї роботи є вдосконалення класифікації стратегій управління поточними активами, уточнення методів оптимізації структури оборотних активів.

Виклад основного матеріалу. Розроблення стратегії підприємства з управління поточними активами як довгострокового плану дій відповідно до вибраної довгострокової мети розвитку включає такі характерні риси (уточнено автором за матеріалами [4]):

- існування реальної потреби в розробленні нової стратегії, оскільки існуючий розвиток не дає очікуваних результатів;
- необхідність упровадження сформульованої стратегії у виробничий процес;
- необхідність урахувати причинно-наслідкові зв'язки, які характерні для певних видів оборотних коштів;
- необхідність організувати зворотний зв'язок зі станом на місцях формування центрів управління оборотними коштами.

На стратегію управління поточними активами впливає фінансова політика підприємства, або вибрана модель поведінки. Водночас фінансова політика повинна включати сукупність умов і норм управління оборотними активами, які забезпечать досягнення заданого рівня рентабельності за мінімального ризику. Політика управління оборотними активами є підмножиною двох множин політики формування оборотних активів і політики їх використання [4]. Політика формування поточних (оборотних) активів визначає потребу в оборотних активах у розрізі конкретних груп і джерел їх формування. Політика використання оборотних активів відображає здатність підприємства перетворювати поточні активи на готову продукцію для продажу, забезпечення рівноваги між активами і пасивами підприємства.

Вчені розрізняють чотири стратегії управління обіговими коштами (табл. 1): ідеальну, консервативну, агресивну, компромісну (помірну). Класифікація оборотних активів формується за періодом функціонування з виділенням постійної і змінної частин оборотних активів, а також співвідношення дохідності та ризику. Класифікаційною ознакою стратегій є джерело фінансування необоротних та оборотних активів.

Представники першої класифікації стратегій фінансування поточних активів – К.А. Колодяжна, А.А. Садеков, В.В. Ковальов [2; 5] – сходяться на думці з представником другої класифікації – Г.О. Рогановою [3], що ідеальна модель фінансування оборотних активів – це коли короткострокові зобов'язання повністю покривають оборотні активи. За такої моделі власний капітал і довгострокові зобов'язання використовуються виключно на фінансування необоротних активів.

Тільки перша і друга класифікації стратегій фінансування поточних активів пропонують використовувати поняття «ідеальної» моделі стратегії фінансування оборотних активів. Не можемо погодитися з авторами представленої класифікації, оскільки будь-яка стратегія фінансування поточних активів може бути прийнятною і навіть «ідеальною» в певних умовах. Уважаємо, що критерієм ідеальності політики фінансування не повинна бути структура джерел фінансування сама по собі. Для кожного окремого випадку управління поточними активами підприємства може бути різна структура. Однак та структура фінансування, яка забезпечує більш високу рентабельність поточних активів, може бути названа більш ідеальною порівняно з іншою, тому вважаємо за доцільне в класифікаціях стратегій фінансування поточних активів не використовувати назву «ідеальна».

Як бачимо з табл. 1, представники третього типу класифікацій фінансування активів не використовують термін «ідеальний», вони пропонують тільки три назви: «агресивна», «консервативна» і «помірна» [1, с. 6–8].

Доводиться констатувати, що вчені не мають єдності в характеристиці стратегій, що створює певну плутанину у використанні інформації.

Так, агресивна модель трьох класифікацій стратегій фінансування поточних активів характеризується по-різному. У першій класифікації агресивною названа модель, в якій за рахунок короткострокових зобов'язань фінансується тільки варіативна частина оборотних активів. У другій і третій класифікаціях агресивною стратегією названа

Класифікації стратегій фінансування оборотних активів підприємства

№	Вчені	Стратегії	Зміст стратегій	Джерела
1	К.А. Колодяжна, А.А. Садеков, В.В. Ковальов	Консервативна, компромісна, агресивна, ідеальна	<i>Ідеальна модель:</i> ВК+Дзоб →НА; Кзоб → ПЧОА+ ВЧОА <i>Агресивна модель:</i> ВК+Дзоб →НА+ПЧОА <i>Помірна (компромісна) модель:</i> ВК+Дзоб→НА+ПЧОА+1/2ВЧОА <i>Консервативна модель:</i> ВК+Дзоб→НА+ПЧОА+ ВЧОА	[12; 15]
2	Г.А. Роганова	Ідеальна, агресивна, помірна (компромісна), консервативна, вкрай консервативна, самофінансування	<i>Ідеальна модель:</i> ВК+Дзоб →НА; Кобяз →ОА <i>Агресивна модель:</i> ВК+Дзоб →НА+1/2ПЧОА <i>Помірна (компромісна) модель:</i> ВК+Дзоб →НА+ПЧОА <i>Консервативна модель:</i> ВК+Дзоб→НА+ПЧОА+1/2ВЧОА <i>Вкрай консервативна модель:</i> ВК+Дзоб→НА+ОА <i>Самофінансування:</i> ВК→НА+ОА	[13]
3	І.О. Бланк, В.Б. Лапшина, Г.О. Крамаренко, О.Е. Чорна, І.О. Школьник, І.О. Боярко, Б.І. Сюркало	Консервативна, помірна (компромісна), агресивна	<i>Агресивна модель:</i> ВК+Дзоб→ < 1/2ПЧОА <i>Помірна (компромісна) модель:</i> ВК+Дзоб →ПЧОА <i>Консервативна модель:</i> ВК+Дзоб→НА+ПЧОА+1/2ВЧОА	[1; 14; 16]
	Я.О. Квачук		<i>Агресивна модель:</i> Кзоб→НА+ОА <i>Помірна (компромісна) модель:</i> Дзоб→НА, Кзоб→ОА <i>Консервативна модель:</i> Дзоб→НА+ОА	[17]

Умовні позначення:

«→» – спрямовуються на фінансування; НА – необоротні активи; ОА – оборотні активи; ПЧОА (ВЧОА) – постійна (варіативна) частина оборотних активів; ВК – власний капітал; Кзоб (Дзоб) – короткострокові (довгострокові) зобов'язання.

Джерело: складено за [4]

модель, в якій за рахунок короткострокових зобов'язань фінансується вся варіативна частина оборотних активів і більше половини постійної частини оборотних активів. При цьому Я.О. Квачук у третій класифікації стратегії фінансування поточних активів пропонує агресивною стратегією називати факт фінансування за рахунок короткострокової заборгованості всіх поточних активів і частини або всіх необоротних активів.

Також розбіжності спостерігаються у визначенні помірної або компромісної стратегії. Перша класифікація являє собою помірну стратегію, коли за рахунок короткострокових зобов'язань фінансується 1/2 варіативної частини оборотних активів. У другій і третій класифікаціях за помірної політики

за рахунок короткострокових зобов'язань фінансується вся варіативна частина оборотних активів. Я.О. Квачук називає стратегію управління поточними активами помірною, якщо за рахунок короткострокових зобов'язань фінансуються всі оборотні активи підприємства, що в першій і другій класифікаціях відповідає агресивній політиці.

Консервативна політика в першій класифікації передбачає повну відсутність короткострокових зобов'язань і фінансування необоротних та оборотних активів за рахунок власних коштів і довгострокових зобов'язань. У другій класифікації консервативна політика отримує три рівні консервативності: просто консервативна, коли 1/2 варіативної частини оборотних активів

фінансується за рахунок короткострокової заборгованості; вкрай консервативна, коли на підприємстві немає короткострокової заборгованості, оборотні активи фінансуються за рахунок власного капіталу і довгострокових зобов'язань; самофінансування, коли на підприємстві немає ні короткострокової, ні довгострокової заборгованості й усі активи, у тому числі оборотні активи, фінансуються виключно за рахунок власного капіталу.

Узагальнюючи теоретичні дослідження вчених щодо стратегії фінансування оборотних активів, вважаємо за необхідне запропонувати у вигляді таблиці альтернативну класифікацію стратегій фінансування поточних активів, засновану на поступовому збільшенні використання позикового капіталу (табл. 2).

Для опису стратегій фінансування оборотних активів нами пропонується зберегти три види стратегій: консервативну, компромісну, агресивну і розташовувати їх у напрямі зниження питомої ваги власного капіталу й збільшення питомої ваги кредиторської заборгованості.

Консервативну стратегію фінансування оборотних активів пропонуємо розділяти на три рівні:

– самофінансування, коли для фінансування всіх активів підприємство використовує виключно власний капітал, позикових коштів немає;

– вкрай консервативна, коли для фінансування всіх активів підприємство вико-

ристовує тільки власні кошти і довгострокові зобов'язання;

– помірно консервативна, коли власний і довгостроковий позиковий капітал підприємства використовуються для фінансування необоротного капіталу, постійної частини оборотних активів і $\frac{1}{2}$ варіативної частини оборотних активів; короткострокова заборгованість сформувалася і використовується на фінансування $\frac{1}{2}$ варіативної частини оборотних активів.

Консервативна стратегія фінансування оборотних активів виправдана, коли підприємство тільки починає працювати. Підприємство має швидко перейти в стан компромісної і помірно агресивної стратегії, поступово збільшуючи величину короткострокових зобов'язань і використовуючи їх спочатку для фінансування всієї величини варіативної частини оборотних активів за компромісної політики, а внаслідок усієї величини варіативної частини оборотних активів і $\frac{1}{2}$ постійної частини оборотних активів – за помірно агресивної політики фінансування. На нашу думку, компромісна і помірно агресивна політика фінансування оборотних активів є найбільш збалансованими з погляду використання власного і позикового капіталу, забезпечення стабільності, ліквідності, мінімізації ризику банкрутства підприємства. Невикористання позикових коштів призводить до втрати потенціалу зростання прибутку за рахунок розширення виробництва, тому компромісна і помірно агресивна політика підвищують виробничий потенціал розвитку підприємства.

Таблиця 2

Стратегії фінансування оборотних активів підприємства

Назва	Опис розподілу джерел фінансування поточних активів
1. Консервативна	
1.1. Самофінансування	$ВК=НА+ОА=НА+ПЧОА+ВЧОА$; $Дзоб=0$; $Кзоб=0$
1.2. Вкрай консервативна	$ВК+Дзоб=НА+ОА=НА+ПЧОА+ВЧОА$; $Кзоб=0$
1.3. Помірно консервативна	$ВК+Дзоб=НА+ПЧОА+1/2ВЧОА$; $Кзоб=1/2 ВЧОА$
2. Компромісна (помірна) рекомендована	$ВК+Дзоб=НА+ПЧОА$; $Кзоб=ВЧОА$
3. Агресивна	
3.1. Помірно агресивна <i>рекомендована</i>	$ВК+Дзоб=НА+1/2ПЧОА$; $Кзоб=ВЧОА+1/2ПЧОА$
3.2. Агресивна ризикована	$ВК+Дзоб=НА$; $Дзоб \geq 0$; $Кзоб=ВЧОА+ПЧОА=ОА$
3.3. Вкрай агресивна деструктивна	$ВК \geq 0$; $Дзоб=0$; $Кзоб=(\leq НА)+ОА$

Умовні позначення:

«→» – спрямовуються на фінансування; НА – необоротні активи; ОА – оборотні активи; ПЧОА (ВЧОА) – постійна (варіативна) частина оборотних активів; ВК – власний капітал; Кзоб (Дзоб) – короткострокові (довгострокові) зобов'язання.

Джерело: складено автором на основі вдосконалення [1, с. 2–8]

Агресивна ризикована стратегія фінансування оборотних активів підприємства передбачає фінансування всіх поточних активів виключно за рахунок короткострокових зобов'язань. Це означає, що у підприємства немає оборотного капіталу й у зв'язку із цим підвищується ризик банкрутства.

Вкрай агресивна деструктивна стратегія фінансування оборотних активів називається так, тому що у підприємства немає або майже немає власного капіталу. Вся діяльність, у тому числі фінансування необоротних активів, здійснюється за рахунок короткострокової заборгованості. Така ситуація може виникнути, якщо підприємство постійно працює збитково і нерозподілені збитки більше статутного фонду. Короткострокова заборгованість не призначена для фінансування нерухомості, тому під час використання її на ці цілі фінансовий цикл обороту поточних активів у багато разів уповільнюється, знижується рентабельність оборотних активів, створюються хронічні борги, збільшується ризик оголошення банкрутства, рейдерського захоплення підприємства кредитором.

Стратегії фінансування оборотних активів – самофінансування, вкрай консервативна і вкрай агресивна – зустрічаються рідко, але підприємства повинні планувати недопущення переходу до таких стратегій у зв'язку з небезпекою банкрутства.

Л.С. Омельченко та І.В. Піскулева [4, с. 181] розрахували, що зі зростанням у структурі оборотних активів власних коштів, платоспроможність підприємства підвищується, але при цьому знижується потенціал зростання підприємства.

Зазвичай підприємства з консервативною політикою фінансування оборотних активів мають низьку рентабельність або працюють збитково. Оскільки мета підприємства – не структура капіталу сама по собі, а рентабельна діяльність підприємства, менеджери повинні знаходити компроміс між рентабельністю, стабільністю і платоспроможністю підприємства. Найкращий варіант – використання компромісної (помірної) і помірно агресивної політики.

Основними стратегічними напрямками управління оборотними активами підпри-

ємства є: визначення обсягу оборотного капіталу; визначення джерел фінансування капіталу; підтримка оборотного капіталу в розмірі, який оптимізує управління поточною діяльністю підприємства. Із цієї позиції важливою фінансово-господарською характеристикою підприємства є його ліквідність, достатній рівень якої виступає однією з гарантій стабільної діяльності. Втрата ліквідності викликає не тільки додаткові витрати, а й періодичні зупинки виробничого процесу. За низького рівня оборотного капіталу виробнича діяльність не підтримується на належному рівні, звідси – можлива втрата ліквідності, періодичні збої в роботі і низький прибуток. За деякого оптимального рівня оборотного капіталу прибуток стає максимальним. Подальше підвищення величини оборотних коштів призводить до того, що підприємство буде мати в розпорядженні тимчасово вільні, непрацюючі оборотні активи, а також надлишкові витрати фінансування, що призводить до зниження прибутку.

Таким чином, стратегія управління поточними активами повинна забезпечити пошук компромісу між ризиком утрати ліквідності та ефективністю роботи. Це зводиться до вирішення двох важливих завдань:

- а) забезпечення платоспроможності (така умова відсутня, якщо підприємство не здатне оплачувати рахунки, виконувати зобов'язання, і можливе оголошення банкрутства);
- б) забезпечення прийнятної обсягу, структури і рентабельності активів.

Відомо, що різні категорії поточних активів неоднаково впливають на прибуток. Високий рівень виробничо-матеріальних запасів вимагає, відповідно, значних поточних витрат, тоді як широкий асортимент готової продукції надалі може сприяти підвищенню обсягів реалізації і зростання доходів. Кожне рішення, пов'язане з визначенням рівня грошових коштів, дебіторської заборгованості та запасів, повинно бути розглянуте як із позиції рентабельності даного виду активів, так і з позиції оптимальної структури оборотних активів [9, с. 313].

Не зовсім згодні з О.М. Сукач і Н.В. Романенко [10], які пропонують для забезпечення

оптимальної структури поточних активів використовувати такі підходи:

- економічна обґрунтованість нормування оборотних коштів;
- підвищення рівня рентабельності оборотних коштів, забезпечення максимізації прибутку від їх використання;
- контроль і мінімізація обсягів утрат оборотних коштів у виробничому процесі;
- прискорення оборотності оборотних коштів за рахунок їх раціонального використання;
- побудова ефективної системи виробничого менеджменту.

Вважаємо, що у цьому переліку надані як підходи, так і результати управління поточними активами.

Використовуючи запропоновані підходи до оптимізації структури оборотних коштів [10], нами пропонується вдосконалити методи оптимізації структури оборотних активів і представити їх так (рис. 1).

У результаті оптимізації структури поточних активів підприємство повинно прискорити їх оборотність за рахунок їх раціонального використання, підвищити рівень рентабельності поточних активів, забезпечити максимізацію прибутку від їх використання.

Висновки і пропозиції. Розроблення стратегії управління поточними активами має на меті збільшення реалізованої продукції, збільшення прибутку і рентабельно-

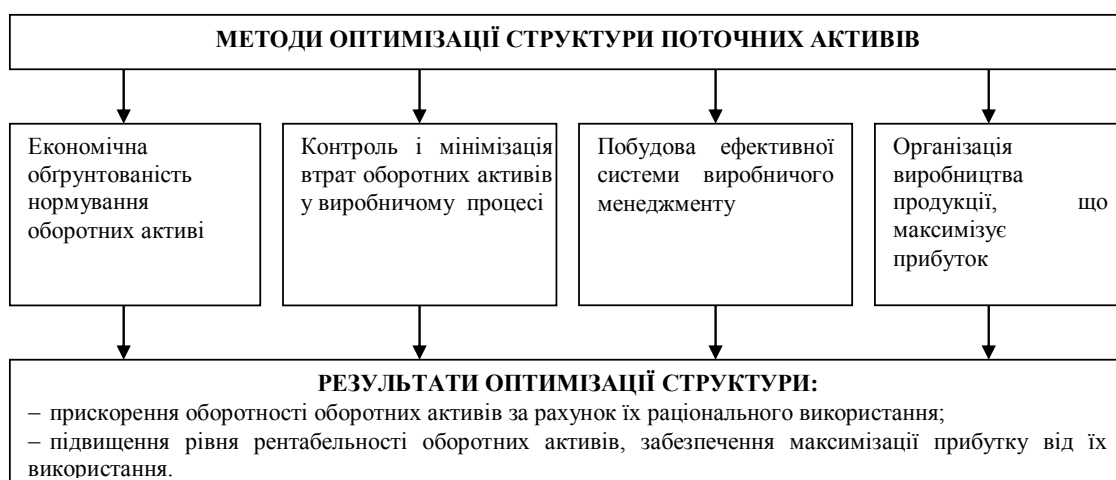
сті виробництва. Зростання рентабельності поточних активів є результатом зростання рентабельності виробництва.

Щоб зробити вибір між вкладенням фінансових ресурсів у матеріальні запаси або зростання обсягів виробництва, необхідно зіставити економію від використання запасів за фіксованою ціною і додатковий прибуток від виробництва додаткової продукції за рахунок економії на умовно-постійних витратах. Також необхідно враховувати перспективні переваги від освоєння додаткових ринків збуту за зростання виробництва.

Найчастіше на підприємствах поточні активи необґрунтовано накопичуються й уповільнюють свій оборот у запасах, тому в подальшому необхідно продовжити дослідження у сфері теорії і практики оптимізації запасів на виробництві для підвищення ефективності управління поточними активами.

Література:

1. Бланк І.О., Ситник І.О. Управління фінансами підприємств : навчальний посібник. Київ : КНЕУ, 2006. 780 с.
2. Ковалев В.В. Финансовый менеджмент: теория и практика ; 2-е изд. Москва : Велби, Проспект, 2007. 1024 с.
3. Роганова Г.О. Стратегія фінансування оборотних активів: позиція персоналістів. *Економічний часопис XXI*. 2013. № 3–4(1). С. 82–85.
4. Омельченко Л.С., Піскульова І.В. Аналіз стратегій управління оборотними активами промислових підприємств. *Економіка: реалії часу*. 2015. № 3(19). С. 178–183.

Рис. 1. Методи оптимізації структури поточних активів

Джерело: розроблено автором шляхом удосконалення [10]

5. Садеков А.А., Колодяжна К.А. Управління оборотними коштами торговельних підприємств в сучасних умовах : монографія. Донецьк : Східний видавничий дім, 2013. 170 с.
6. Лапшина В.Б. Динамическая оптимизация управления оборотным капиталом хозяйствующего субъекта : монография. Магнитогорск : МаГУ, 2007. 161 с.
7. Школьник І.О., Боярко І.О., Сюркало Б.І. Фінансовий менеджмент : посібник. Суми : Університетська книга, 2009. 301 с.
8. Квачук Я.О. Стратегія управління оборотними активами в ТНК. *Економічний простір*. 2013. № 76. С. 230–242.
9. Рилсєв С.В., Юрій С.М. Роль політики управління оборотними активами в системі фінансового менеджменту підприємства. *Вісник Чернівецького торговельно-економічного університету*. 2009. № 8. С. 311–319.
10. Сукач О.М., Романенко Н.В. Підходи щодо оптимізації управління оборотними засобами підприємства. *Вісник Східноукраїнського університету економіки і менеджменту*. 2015. Вип. 2(19). С. 129–134.

Аннотация. Усовершенствована класифікація стратегій управління текущими активами путем согласования структуры использования собственного капитала, долгосрочных и краткосрочных обязательств на финансирова-

ние необоротных активов, постоянной и вариативной части текущих активов. Обоснована нецелесообразность использования понятия идеальной стратегии управления текущими активами. Предложено среди существующих видов стратегий управления текущими активами оставить только консервативную, компромиссную и агрессивную. Детализирована консервативная стратегия управления текущими активами на самофинансирование, крайне консервативную стратегию и умеренно консервативную стратегию. Детализирована агрессивная стратегия на умеренно агрессивную рекомендованную, агрессивную рискованную, крайне агрессивную деструктивную. Рекомендовано внедрять в долгосрочном периоде компромиссную стратегию управления текущими активами как наиболее сбалансированную. Уточнены методы оптимизации структуры оборотных активов и ожидаемые результаты этой оптимизации.

Ключевые слова: текущие активы, оборотный капитал, стратегия, классификация, структура текущих активов, финансовый менеджмент, стратегия управления текущими активами, методы оптимизации структуры текущих активов.

Summary. Developing a strategy for managing current assets provides a structure of financial resources for the productive activity of the enterprise, so the choice of strategy is an important stage in financial management. However, there is no unity of scientists in the questions of the names of strategies, definition of the structure of financing of current assets, and expected results. This raises complexity in shaping the strategy of managing current assets at enterprises, and makes it relevant to improve the classification of current asset management strategies. Classification of current assets is formed over the period of functioning with the allocation of a constant and variable part of current assets, as well as the ratio of profitability and risk. The classification of the strategies is the source of financing for non-current and current assets. Improved classification of current asset management strategies by reconciling the structure of use of equity capital, long-term and short-term liabilities to finance non-current assets, the fixed and variable portion of current assets. The inexpediency of using the notion of an "ideal strategy" for managing current assets is substantiated. It is substantiated that financial strategy is effective, if it includes a set of conditions and norms of management of circulating assets, which will ensure the achievement of a given level of profitability with minimal risk. It is proposed to leave only existing conservative, compromise and aggressive types of current asset management strategies. A conservative strategy for managing current assets is detailed: self-financing, a highly conservative strategy and a moderately-conservative strategy. Detailed aggressive strategy on: moderately aggressive-recommended, aggressive-risky, extremely aggressive, or destructive. It is recommended to introduce in the long run a compromise strategy for managing current assets as the most balanced one. Methods for optimizing the structure of current assets and expected results of this optimization are specified. As a result of optimization of the structure of current assets, the company should accelerate their turnover through their rational use, increase the profitability of current assets, and ensure maximization of profits from their use.

Keywords: current assets, working capital, strategy, classification, structure of current assets, financial management, strategy of management of current assets, methods of optimization of structure of current assets.